# Р Е Ш Е Н И Е
**№ 2028**

гр. София, 26.03.2013 г.

**В ИМЕТО НА НАРОДА**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД**, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 01.03.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова**
**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска**
**Славина Владова**

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **14019** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

3

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Г. А. от [населено място] срещу Решение от 01.11.2012 година,постановено по н.а.х.д.№3844/2012 година по описа на СРС,107 състав, потвърждаващо Наказателно постановление №Р-10.941/26.08.2011 година на Заместник- председателя на КФН, ръководещ управление-Застрахователен надзор, с което последният на основание чл.319,ал.1 от Кодекса за застраховането за нарушение на чл.154,ал.2 от Кодекса за застраховането,наложил на А. Г. А. глоба в размер на 500 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобраз ност на атакуваното съдебно решение.Твърди се,че АУАН не е връчен изобщо на нарушителя ,което е довело до нарушаване правото на защита на наказаното лице и това е достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление и на съдебното решение.

В съдебно заседание,касаторът-А. Г. А.,редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация-Комисия за финансов надзор,редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт М.,редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Подробни съображения в тази насока, развива и в представените по делото писмени бележки.

Представителят на СГП-прокурор Костов,изразява становище за неоснователност на касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде потвърдено.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява неоснователна.Съображенията за това са следните:

Въз основа на правилно изяснена фактическа обстановка, обосновано СРС е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението ,визирано в чл.154,ал.2 от Кодекса за застраховането, вр. с алинея първа , сочещ , че застрахователният брокер не може да извършва дейност като застрахователен агент,а ограничението по ал. 1 се прилага и за членовете на управителните и контролните органи на застрахователния брокер, за всички други лица, оправомощени да управляват и представляват застрахователния брокер, както и за неговите служители, непосредствено заети с извършване на застрахователно или презастрахователно посредничество. Правилен е изводът на СРС , че на 16.12.2008 година, А. Г. А. е сключил Договор за застрахователно агенство- необвързан агент със Застрахователна дружество [фирма] – безсрочен, който договор е вписан в електронния регистър на Комисията за финансов надзор, воден на основание чл.30,ал.1,т.9, пр.2 от Закона за Комисията за финансов надзор. Наред с това, на 18.10.2010 година, касаторът е сключил Трудов договор със [фирма] на длъжност продавач консултант на застрахователни полици,който трудов договор е действащ и не е прекратен/ който факт не се оспорва и от самия касатор. Легално определение на понятието „Застрахователен агент”е дадено в чл.164 от КЗ,,според която застрахователният агент е физическо лице или търговец, вписан във водения от комисията регистър по чл. 30, ал. 1, т. 9 от Закона за Комисията за финансов надзор, което срещу възнаграждение по възлагане от застраховател извършва застрахователно посредничество от негово име и за негова сметка. Застрахователните агенти биват обвързани и необвързани, а отношенията между застрахователя и застрахователния агент се уреждат с писмен договор - "договор за застрахователно агентство".Видът на агента задължително се указва в застрахователния договор. В чл.165 от КЗ-озглавен ограничение на дейността, е предвидено, че застрахователният агент не може да работи за застрахователен брокер.Легална дефиниция на „застрахователен брокер”, е дадено в разпоредбата на чл.153 от КЗ,според която застрахователният брокер е търговско дружество или едноличен търговец, вписан във водения от Комисията регистър по чл. 30, ал. 1, т. 9 от Закона за Комисията за финансов надзор, който срещу възнаграждение по възлагане от потребител на застрахователни услуги извършва застрахователно посредничество и по възлагане от застраховател или презастраховател извършва презастрахователно посредничество

Със самия факт на сключване на трудовия договор и то на дата 18.10.2010 година със [фирма], касаторът безспорно е нарушил разпоредбата на чл.154,ал.2 от КЗ. Неоснователен е доводът на касатора, че той не е извършвал дейност на застрахователен агент, предвид това ,че не е сключвал застрахователни полици, защото законът не поставя изискване за конкретно извършени фактически действия / реално сключени договори за застраховки, а поставя изискването за не осъществяване на дейност въобще. След като , Договорът за агенство не е прекратен, то е безспорно ,че той е валидно сключен и предпоставя осъществяване на дейност по него. Нещо повече дори- доказателства, че този договор за агенство е прекратен и е изпълнена процедурата по чл.172 от КЗ- че е заличен като застрахователен агент-за заличаването на застрахователния агент от регистъра се прилага съответно чл. 163, ал. 1,като Заместник-председателят заличава с разпореждане застрахователния агент от регистъра и при прекратяване на договора за застрахователно агентство.След заличаването от регистъра,застрахователният агент не може да извършва застрахователно посредничество и е длъжен да върне издаденото удостоверение за легитимация липсват.

Нарушението е доказано по несъмнен начин, както и участието на нарушителя в него , при което съвсем законосъобразно административно- наказващият орган е ангажирал административно- наказателната му отговорност. Напълно неоснователен е доводът на касатора, че АУАН не е връчен на нарушителя,което е довело до ограничаване правото му на защита, защото от самия АУАН е видно ,че същият е връчен лично на жалбоподателя на дата 15.04.2011 година.Административно-наказващият орган е е наложил санкция в предвидения от закона минимум на чл.319 от КЗ- 500 лева ,която е справедлива и съответна на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието ,взиран в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение ,коте следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба- отхвърлена като неоснователна.
Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 01.11.2012 година, постановено по н.а.х.д.№3844/2012 година по описа на СРС, 107 състав.
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.
2.